

«Δεύτε ίδωμεν πιστοί που εγεννήθη ο Χριστός»

Ορθοδοξία / Θεολογία

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

Με χαρά, αγαλλίαση και ευφροσύνη εορτάζει η Εκκλησία μας το μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Θεανθρώπου Σωτήρα μας Ιησού Χριστού στο ταπεινό σπήλαιο, στη φάτνη των αλόγων του σπηλαίου της Βηθλεέμ, το οποίο αποτελεί μυστήριο «μέγα και παράδοξο», αλλά και γεγονός οικουμενικό, πνευματικό και αληθινό. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί την απαρχή της νέας δημιουργίας του καινού κόσμου που προσφέρει ο Θεός στην ανθρωπότητα και αποκαλύπτει την αληθινή γνώση τόσο για τον Τριαδικό Θεό, όσο και για τον ελεύθερο άνθρωπο.

Μοναδικό και ανεπανάληπτο το γεγονός της Γεννήσεως του Κυρίου μας. Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών, αφού εφανερώθη εν σαρκί ο Θεός, ο οποίος ως Παιδίον εγεννήθη ημίνω, υιός και εδόθη ημίν», όπως προφήτευσε ο μεγαλοφωνότατος Προφήτης Ησαΐας.

Ο Βασιλεύς των Βασιλέων, ο Δημιουργός του παντός, η άκρα αγαθότητα ενδύεται μορφή δούλου. Ο «καθήμενος επί τῶν Χερουβείμ» καί «στεγάζων τόν οὐρανόν ὡσεύ

δέρριν» φιλοξενείται στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Ο αληθινός Θεός «έπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Β΄ Κορινθίους 8, 9). «Ὁ πλήρης κενουῖται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται, πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος» (Θεοτοκίο του β΄ κανόνος της ε΄ ωδῆς των Προπατόρων). Ο γεννηθείς Χριστός μας «Ἐαυτὸν ἐκένωσεν». Σμίκρυνε μόνος Του το μεγαλείο και την δόξα Του και ταπεινώσε τον Εαυτό Του δεχόμενος να γεννηθεῖ κρυφά και μυστικά, χωρίς εξωτερικούς θορύβους και κοσμικές θριαμβολογίες, εκεί στο σκοτεινό σπήλαιο, στη φάτνη των αλόγων. Αντί να γεννηθεῖ στα Ιεροσόλυμα, στην πρωτεύουσα, προτίμησε την ταπεινή και άσημη πολίχνη Βηθλεέμ. Αντί τα ανάκτορα και βασιλεία με την χλιδή, την φάτνη με τα άχυρα των αλόγων. Αντί τα χρυσοκέντητα ένδύματα, τα πτωχικά σπάργανα της Παρθένου Μαρίας. Έκρυψε την θεότητά Του, έγινε «έν ὁμοιώματι σαρκός» (Ρωμαίους 8,3), ντύθηκε την ανθρώπινη φύση χωρίς την αμαρτία για να μας σώσει από τις δικές μας αμαρτίες. Ιδού το ακατάληπτο Μυστήριο!

Η θεία ενσάρκωση αποτελεί «τοῦ προτέρου θεοειδέστερον» καί «τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερον» (Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΗ΄ εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, PG 36, 324B-325D). Πράγματι η ενανθρώπιση του Θεού Λόγου μπορεί να κατανοηθεῖ μόνο ως κίνηση θείας συγκατάβασης, ως υποποιός κένωση και φιλανθρωπία, ως θεία πτωχεία προκειμένου να ανέλθει ο άνθρωπος προς τον Θεό πλουτιζόμενος και πληρούμενος διά της «αὐτοῦ θεότητος». Γι' αυτό, καταλήγει ο Θεολόγος Γρηγόριος, σεβόμεστε τη θεία Γέννηση και προσκυνούμε

τον γεννηθέντα Κύριο και Σωτήρα Ιησού Χριστό, ο οποίος έγινε η «τελείωσις καὶ ἀνάπλασις, καὶ πρὸς τὸν πρῶτον Ἀδάμ ἐπάνοδος» του ανθρώπου (Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΗ΄ εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, PG 36, 329CD-332A).

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος Ευαγγέλιο του, θεολογικώτατα διατυπώνει το γεγονός της Θείας Ενανθρωπήσεως, λέγοντας: «... ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας»(Ιωάννου 1, 14). Δηλαδή, Υἱός και Λόγος του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας και Ομουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος, ἔλαβε σάρκα ανθρώπινη και έγινε ένα με μας, δίνοντάς μας την δυνατότητα να αντικρύσουμε την δόξα Του, την οποία ἔχει ως Μονογενῆς Υἱός του Θεού και Πατρός, γεμάτος χάρη και ἀλήθεια. Αυτή ἡ δόξα και η χαρά που πηγάζουν ἀπὸ την κένωση και την ἄκρα ταπείνωση του Κυρίου μας, δεν εἶναι κοσμικές καταστάσεις του κόσμου τούτου, ἀλλὰ εσωτερικές εμπειρίες και καταστάσεις. Γι' αὐτὸ βιώνονται μέσα ἀπὸ την βαθειά προσωπική σχέση του ἀνθρώπου με τον Θεό, ἡ οποία ἔχει τίς προεκτάσεις της ως προς τη σχέση του ἀνθρώπου με τον συνάνθρωπο και με ὅλη την κτίση.

Ας γίνουμε μέτοχοι του γεγονότος της Θείας Ενανθρωπήσεως, ὡστε να συναντήσουμε προσωπικά και υπαρξιακά τον γεννηθέντα Χριστό «κείμενον ἐν τη φάτνῃ». Δεν θα τον συναντήσουμε στην εικονική πραγματικότητα της καταναλωτικής εορτῆς ἀλλὰ στην πραγματικότητα της ἐκκλησιαστικῆς μας κοινωνίας. Θα τον συναντήσουμε ὅταν γίνουμε τηρητές των ἐντολῶν Του «ο τηρῶν τὰς ἐντολάς μου αὐτός ἐστίν ο ἀγαπῶν με». Θα τον συναντήσουμε ἐκεῖ που ἡ ἀγάπη μας προς τον συνάνθρωπο εἶναι ἀληθινή, ἀφειδώλευτη, χωρίς ἀντάλλαγμα με ειλικρίνεια και ἀλληλεγγύη στα προβλήματα και την ἀγωνία του. Θα συναντήσουμε το νεογέννητο Χριστό ὅταν βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση, προσευχή, μελέτη των θείων λογίων και ἀγωνιζόμαστε για να επικρατεῖ στον κόσμο ἡ ομόνοια και ἡ δικαιοσύνη. Ας μας ἀναδείξει ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς και ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς Σωτῆρας Χριστὸς μετόχους, ἀληθινούς προσκυνητές και συνοδοιπόρους του στο μυστήριο της Θείας Ενανθρωπήσεώς Του.

Εύχομαι ολόψυχα ὁ Χριστὸς να χαρίζει εἰρήνη στις καρδιές ὅλων μας. Το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς Εἰρήνῃ», που βγήκε ἀυθόρμητα ἀπὸ τους Ἀγγέλους με την Γέννηση του Χριστοῦ μας, να βγαίνει ἀυθόρμητα στην καθημερινότητά της καρδιάς μας, να εἰρηνεύει ὁ εσωτερικός μας κόσμος, να εἰρηνεύει ὁ λογισμὸς μας, τα συναισθήματά μας να εἶναι γεμάτα εἰρήνη και χαρά.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

<https://bit.ly/3Jj1mRu>